

aż wszystko to się stanie. Ktokolwiek by tedy rozwiązał jedno z tych przykazań najmniejszych i nauczałby tak ludzi, najmniejszym będzie nazwany w Królestwie Niebios; a ktokolwiek by czynił i nauczał, ten będzie nazwany wielkim w Królestwie Niebios. Albowiem powiadam wam: Jeśli sprawiedliwość wasza nie będzie obfitsza niż sprawiedliwość uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do Królestwa Niebios" (Mt. 5,17-20).

Powyższe słowa nie wymagają chyba dodatkowych komentarzy, tym bardziej, że Chrystus Pan przy innej okazji powiedział: "Daremnie mi cześć oddają, głosząc nauki, które są nakazami ludzkimi. **Przykazania Boże zanedbujecie, a ludzkiej nauki się trzymacie.** I mówił im: Chytrze uchylacie przykazania Boże, aby naukę swoją zachować" (Mk. 7,6-9).

Jaką rolę pełni Dekalog?

Przed wszystkim określa wolę Boga. Mówi o powinnościach wobec Boga i ludzi, o miłości Boga i bliźniego (Mt. 22,37-40). „Na tym bowiem polega miłość ku Bogu, że się przestrzega przykazania Jego, a przykazania Jego nie są uciążliwe” (1J 5,2-3).

Po drugie – określa grzech. Czytamy: "Grzech jest przestępstwem Prawa" (1J. 3,4) oraz: "Cóż więc powiemy? Że Prawo to grzech? Przenigdy! Przecież nie poznałbym grzechu, gdyby nie Prawo; wszak i o pożądlivosti nie wiedziałbym, gdyby Prawo nie mówiło: Nie pożądaj!" (Rzym. 7,7). Przykazania Boże stoją więc na straży ładu, moralności, bezpieczeństwa i wolności człowieka. Stąd biblijny apel: "Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań, bo to jest obowiązek każdego człowieka" (Koh. 12,13).

Po trzecie – Dekalog jest miarą sprawiedliwości Bożej, to znaczy, że cały świat będzie "sądzony przez Prawo wolności" (Jak. 2,12) zgodnie ze słowami: "I uczynię Prawo miarą, a sprawiedliwość wagą" (Iz. 28,17). Dekalog przypomina nam więc również o tym, że "Jeden jest Prawodawca i Sędzia, Ten, który może zbawić i zatracić" (Jak. 4,12). A zatem człowiek powinien wystrzegać się obmawiania i osądzania (krytykowania) Bożego Prawa (Jak. 4,11). Obowiązek przestrzegania przykazań Bożych nie

podlega bowiem dyskusji, są one przecież doskonałe i niezienne (Ps. 19,8-11). Oto świadectwo Mojżesza: "I przemówił Jahwe do was z tego ognia; głos słów słyszeliście, lecz postaci żadnej nie widzieliście, był tylko sam głos. I oznajmił wam swoje przymierze, które nakazał wam zachowywać: **dziesięć słów**, które wypisał na dwóch kamiennych tablicach. (...) Niczego nie dodacie do tego, co ja wam nakazuję, i niczego z tego nie ujmiecie, przestrzegając przykazań Jahwe, waszego Boga, które ja wam nakazuję" (Pwt. 4,12-13.2). Krótko mówiąc, **życie zgodne z przykazaniem Bożymi jest najlepszym świadectwem kroczenia drogą zbawienia**, czyli wyzwolenia z niewoli grzechu (Wj. 20,1-17; Mt. 19,16-22; 7,21-23).

Drogi Czytelniku, apostoł Piotr powiedział: „**Trzeba bardziej służyć Bogu niż ludzi**” (Dz. 5,29). Czy zgadzasz się z nim? Który zatem Dekalog jest dla Ciebie ważniejszy - biblijny czy katechizmowy? Ile przykazań respektujesz? Czy możesz powiedzieć, jak bogaty młodzieniec z Ewangelii, że zachowujesz je od młodości? (Mt. 19,20).

Biblia mówi o Berejczykach, że byli szlachetnego usposobienia, ponieważ "przyjęli Słowo z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się rzeczy mają." (Dz. 17,11). Czy Ty także chcesz zbadać sprawę Bożych przykazań?

Jeśli chciałbyś dowiedzieć się więcej na temat zachowywania Bożych przykazań oraz na temat usuniętego II przykazania zakazującego kultu obrazów i figur oraz zmodyfikowanego IV przykazania nakazującego świętowanie Szabatu (soboty), to napisz lub zadzwoń do nas. Czy wiesz kiedy wprowadzono kult obrazów oraz świętowanie niedzieli, które są niezgodne z przykazaniem Bożymi? Chętnie udzielimy Ci odpowiedzi. Zapraszamy także na nasze spotkania, które odbywają się w każdy Szabat (sobotę). Poniżej kontakt do nas:

Mesjańskie Zbory Boże

tel. 661 316 897 lub 500 749 151

email: zboryboze@zboryboze.pl

Zapraszamy na stronę: www.zboryboze.pl

DWA DEKALOGI

Wielu ludzi nie wie o tym, że istnieją dwie wersje Dekalogu. Pierwsza wersja, zapisana jest w Piśmie Świętym, a druga – w katechizmie. Mamy nadzieję, że porównanie obu wersji nasunie Czytelnikowi przynajmniej kilka wniosków i zachęci do przyjęcia prawdziwego Dekalogu.

Dekalog biblijny - Wj. 20,1-17

"Ja jestem Jahwe, twój Bóg...

I

Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie!

II

Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja Jahwe, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysiącznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i strzegą moich przykazań.

III

Nie będziesz wzywał imienia Boga twego Jahwe, do czczych rzeczy, gdyż Jahwe nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy.

IV

Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci twego Boga, Jahwe. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych bram. Bo w sześciu dniach uczynił Jahwe niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobożogłosił Jahwe dzień szabatu i uznał go za święty.

V	Czczij ojca twego i matkę swoją, abyś długo żył na ziemi, którą twój Bóg, Jahwe, da tobie.
VI	Nie będziesz zabijał.
VII	Nie będziesz cudzołożył.
VIII	Nie będziesz kradł.
IX	Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.
X	Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego.

(Biblia Tysiąclecia, II wydanie, Warszawa 1971).

Dekalog katechizmowy

I	Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną.
II	Nie będziesz brał imienia Pana Boga twego nadaremno.
III	Pamiętaj, abyś dzień święty święcił.
IV	Czczij ojca swego i matkę swoją.
V	Nie zabijaj.
VI	Nie cudzołóż.
VII	Nie kradnij.
VIII	Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.
IX	Nie pożądaj żony bliźniego swego.
X	Ani żadnej rzeczy, która jego jest.

Jak widać, powyższy zestaw pokazuje nam wyraźne różnice. Polegają one na tym, że drugie przykazanie, mówiące o bałwochwalstwie, zostało usunięte (nie ma go w wersji katechizmowej); czwarte zaś, mówiące o święceniu Szabatu (soboty) zostało zmienione na święcenie dnia „świętego”, czyli niedzieli. Aby zachować pełną liczbę dziesięciu przykazań, ostatnie przykazanie zostało podzielone na dwie części i wersja katechizmowej stanowi dwa przykazania: 9 i 10.

Kto i kiedy dokonał tych zmian?

Oto co na ten temat czytamy w Katolickim Katechizmie Ludowym Ks. Prof. Franciszka Spirago:

"Nie naruszając istoty przykazania, poczynił w nich Kościół następujące zmiany formalne. Drugie przykazanie, dotyczące czci obrazów, złączył z pierwszym, natomiast dziesiąte przykazanie Boże rozdzielił na dwa osobne przykazania (...) Nakaz święcenia sabatu (soboty) przemienia Kościół na nakaz święcenia niedzieli" (t. 2, wyd. III, s. 66).

Do powyższego stwierdzenia należy jedynie dodać, że nie jest prawdą, iż istota przykazania drugiego nie została naruszona poprzez połączenie z pierwszym. Pierwsze przykazanie zabrania przecież posiadania fałszywych bogów (idoli). Drugie natomiast zabrania tworzenia i oddawania czci ich wizerunkom. A to właśnie przykazanie – występujące przeciwko szeroko rozumianej ikonolatrii, czyli wszelkiej bałwochwalczej obrzędowości – Kościół rzymski usunął z katechizmowej wersji Dekalogu. Uczynił to nie tylko wbrew wyraźnemu zastrzeżeniu o niezmienności Bożych przykazań (Pwt. 4,2), ale również wbrew temu, że wierzący pierwszych III wieków byli przeciwni tworzeniu jakichkolwiek wizerunków Boga, Chrystusa lub tzw. świętych. Przypomnijmy, że **zmiany te zapoczątkowane zostały w IV wieku po Chrystusie wraz z upaństwowieniem chrystianizmu, napływem pogan i stopniowym przejściem ich praktyk**, m. in. dotyczących kultu wizerunków oraz święcenia pierwszego dnia tygodnia czyli pogańskiego *dies Solis* – dnia Słońca – niedzieli. Oto co na ten temat w swej „Historii soborów” pisze francuski jezuita François Béchreau: „Przez pierwsze wieki chrześcijaństwo było nad wyraz powściągliwe w odniesieniu do świętych

przedstawieli. Nowa religia potwierdzała, wbrew rozbudowanym unaocznieniom grecko-lacińskiego poganizmu, swój charakter duchowy, nadmysłowy. Zerwanie winno być radykalne; zatem nie mogło być mowy o przedstawianiu, unaocznianiu Trójcy Świętej, Dziewicy Marii czy świętych. Pod tym względem chrześcijaństwo było spadkobiercą judaizmu: Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko (Wj 20. 4). Nie przedstawia się Boga, tak jak się go nie nazywa; byłoby to bałwochwalstwo (...)”.

Podobnie wbrew Biblii i woli wierzących Kościoł przyjął kult niedzieli. Potwierdza to następujący cytat z „Liturgiki” ks. Bogusława Nadolskiego, który pisze:

„Jaki był stosunek do odpoczynku niedzielnego? Współczesne badania wyraźnie potwierdzają, że chrześcijanie nie odnieśli się z entuzjazmem do cesarskiego zarządzenia o odpoczynku niedzielnym, zachowując wyraźną rezerwę. Chrześcijanie obawiali się, by odpoczynek nie był okazją do lenistwa czy grzesznych rozrywek. Powodem tego był także kult słońca, tak silnie akcentowany w zarządzaniu Konstancyjny. Włączenie się więc w niedzielę w ogólne świętowanie mogło być uważane za popieranie tego kultu. Jeszcze Benedykt w VI w. nakazywał pracę w niedzielę” (Liturgika t. II, str.42).

Czy Biblia dopuszcza zmianę Dekalogu?

Oto jednoznaczne stanowisko w tej sprawie: „**Niczego nie dodacie** do tego, co Ja wam nakazuję i **niczego z tego nie ujmiecie, przestrzegając przykazań Jahwe**, waszego Boga” (Pwt. 4,2, por. Przyp. 30,5-6);

„Ktokolwiek bowiem zachowa całe Prawo, a **uchybi w jednym**, stanie się winnym wszystkiego. Bo Ten, który powiedział: Nie cudzołóż, powiedział też: Nie zabijaj; jeżeli więc nie cudzołożysz, ale zabijasz, jesteś przestępcą Prawa. Tak mówcie i czyńcie, jak ci, którzy mają być sądzeni przez Prawo wolności” (**Jak. 2,10-12**);

„Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać Prawo albo Proroków; **nie przyszedłem rozwiązać**, lecz wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam: Dopóki nie przeminie niebo i ziemia, ani jedna kreska nie przeminie z Prawa,